

Rosvot palasivat

Ennen peliautomaatit toimivat mekaanisesti. En ole koskaan kokeillut moista, mutta olen seurannut menoa parin ison kasinon etutiloissa. Ihmisen kokoisen kaapin oikealla sivulla oli vankka vipu, josta piti vetää voimalla. Kuvarinkulat lähtivät pyörimään hurjaa vauhtia, kunnes ne pysähtyivät napsahdellen. Jos hyvin kävi, alkoi kuulua kilinää.

Peliautomaattia kutsuttiin yksikätiseksi rosvoksi. Tässäkin tapauksessa kansa keksi vehkeelle oivallisen nimen. Rosvojahan ne olivat. Nykyautomaatit ovat hienompia. Ne eivät kolise, vaan vinkuvat, piipittävät ja ujeltavat. Mutta rosvojen sukuun kuuluvat.

Julkisten tilojen peliautomaatit pidettiin suljettuina koronan takia nelisen kuukautta. Se oli mukavaa aikaa. Oli kiva käydä kaupassa, kun kaapit eivät piipittäneet, eikä kassojen takainen käytävä pursunut viimeisiä kolikoitaan hipelöivistä hengailijoista.

Tauko aiheutti Veikkauksen liiketoiminnalle suurehkot tappiot. Veikkauksen tiedotustavan mukaan yhtiö ei tässäkään asiassa kerro tarkkoja lukuja. Sanotaan vain, että kolminumeroinen luku miljoonia menetettiin. Kuka menetti, kuka voitti, suomalainenenko?

Automaatit avattiin jälleen heinäkuun puolivälissä. Turvavälien takia jätettiin muutama kaappi kylmäksi. Olen joka kerta kaupoissa käydessäni katsahdellut pelien suuntaan. Kummallista, kaikilla automaateilla ei ole pelaajia. Jonoja ei muodostu.

Onko pelikansa tullut vihdoon järkiinsä? Vai onko nyt liian suuri kynnyks astua automaatin eteen? Siinähan voi leimautua. Vai ollaanko oikeasti huolissaan koronasta?

Veikkausta on ryöpytetty peliautomaateista. Veikkaus ei ole raportoinut rehellisesti automaateilla pelatuista rahavirroista. Peliyhtiö saatiin suorastaan rysän päältä kiinni. Nyt kusi sukassa kerrotaan, että julkisten tilojen automaatteja vähennetään reippaasti ja että pelaajien tunnistautumista tiukennetaan.

Kun automaattien määrää leikataan, Veikkauksen tulot pienenevät. Pakollisen tunnistautumisen lasketaan myös pienentävän tuloja, jopa 150-200 miljoonaa vuodessa. Vaikka varmaan jokaisella pelaajalla on joku kortti tai pankkitunnukset, pelaaminen hankaloituu. Mieleen tulee vääjäämättä myös, että tässä nyt taas tallennetaan pelaajista arkaluontoista tietoa. Ja niinhän tehdään.

Veikkaus Oy:n ongelma on sama kuin Alkon. Pitäisi tulouttaa valtiolle mahdollisimman paljon. Samalla kuitenkin täytyy myydä eiota eli kiiruhtaa hitaasti kuin kilpakävelijä. Eikä tässä vielä kaikki. Pitää kattaa huimat markkinointikustannukset ja maksaa pomojen ja runsaan henkilökunnan palkat, nekin noin 150 miljoonaa.

Veikkaus Oy:n organisaatio on menyyttä aikaa. Sen toimintaa ”ohjaa” lähes 30-päinen hallintoneuvosto. Mutta löytyy jotain hyvääkin: veronmaksajana Veikkaus Oy on parasta A-ryhmää, yli 200 miljoonaa vuodessa, pelaajien vapaaehtoisesti antamaa rahaa sekin!

Ulkomaiset nettipeliyhtiöt painavat päälle. Katsokaapa vaikka hetki Eurosportia. Pelkästään pelifirmat mainostavat. Ne lupaavat sievoisen alkusumman ja väittävät maksavansa voitot valonnopeudella. Valtaosa yhtiöistä toimii Maltan pikkusaarella, jossa pelibisnestä kohdellaan hellävaroin. Ja onhan siellä lämpimässä mukava painaa hommia etenkin silloin, kun Afrikasta ei puhalla hiekkamyrsky.

Kehitys jyllää vääjäämättä. Kansalliset pelimonopolit murtuvat, ja joskus Suomenkin on avattava pelimarkkinansa. Ammattipelaajat voittavat, koska kilpailutilanteessa toimivien yritysten on pidettävä palautusosuudet huomattavasti suurempina kuin monopoliin. Kansanterveyskö siinä kärsii?

pajen.fi